

REGÉLŐ.

PESTEN vasárnap majus 31^{kén} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

A' tarka ruha. *(Végzet.)*

A' mint így tünődném, a' posta-ház előtt lovak váltása végett megáll egy divatos izletű kocsi, mellyből egy idős, de jól hizott úr 's egy finom szövetből készült uti köntösbe burkolt szép néember szállott-ki, egyenesen az általam elfoglalt lépcsőknék tartván. Én bámultomra! az elsőben azon urat, kit Chamberyben a' jótevő özvegy oldalán láték, a' másodikban pedig a' tarka ruhás szőkét ismerém-meg. Mindketten mellettem a' lépcsőken nyílt szívúséggel és kéz intve ballagának-fel a' vendéglőbe. — Gondolhatod kedves öcsém! mily érzelem fogá-el belseimet e' látáson! — Elkábultan ülék, 's most azt véltem, hogy a' helvezziai havasok örök jegű bérceinek közepette vagyok; oly hideg futá keresztül idegeimet, hogy véretem ereimben már már aludtnak lenni gondolám; — majd pedig oly tenyésző forróságot vevék észre tagaimban, hogy Afrikának homok-tengere mélyében vélém magamat lenni; — a' parázs-tüzként reám szegzett nap sugarai oly szomjúságot okozának, hogy merevedt ajakimat mozdítani se tudám.

Illy kinok közt telt-el mintegy fél óra. — Őreinknek az olcsó bor igen is jól csuszott; de mint később észre vevém, jól is hozzá láttak, azért nyerénk mi is további nyugvásra alkalmat. — Csak én magam valék bal sorstól lezuzva, 's valamennyi között egyedül a' legszerencsétlenebb.

Nem sokára a' kocsi elejébe fogott lovak elégségesen tudtomra adák, hogy az érkezett vendégek utjokat tovább is folytatandják. — Sziv-szorongva nézém, minő gyorsasággal forgolódék lovai körül a' kocsis, 's ostorát pattogtatva mikép biztatá őket a' gyors menésre, — mint ha mondaná: „csak ragadjátok előle, kit szemei szünet nélkül látni akarnának.“

Erre midőn a' befogott lovak nyugtalanságaikat dobogó lábakkal már eléggé kijelentették volna, megnyílt a' fogadó ajtaja, és a' lépcsőken mellettem ment-el azon ur, utána pedig néhány lépésnyire a' szőke alak, kinek látásán oly homály fogta-el szemeimet, hogy csak egy a' végre tett kéznyomás, hogy a' halkal kezembe

tett papiros-tekercest észre vehessem, ébreszte-fel andalodásomból; mert annyira merülve valék gondolatimba, hogy csak a' többszeri ostor-csattantásból vevém észre azon kocsinak, melly előbb gyönyörködésemre itt állott, már a' por-fellegek megett lebegtét le a' dombon Lapalisse felé.

Bajtársim, kik a' velem történteket látták, de leginkább azok, kik a' szép szöszke által kezembe nyomott papiros-tekercsnek szemlélőji voltak, felém közelítve ezer kérdésekkel ostromlának, adnék világosságot a' dolgról: de én, ki nem sokkal nagyobb világosságban valék náloknál, mit sem jelentő váll-vonogatással felelék kíváncsiságukra. Megtekintém mindazáltal, mit foglalna magában a' papiros, melly előttem anyiból is nagy kincs volt, mivel annak kezeiből származott, kinek első látása óta oda veszett szívem nyugalma. — Széjjel hajtván tehát azt, benne tíz frankot lelék 's rajzónnal irtt néhány szókat, mellyeket, mint a' franczia nyelvben járatlan, megmagyarázni se magam nem tudtam, se más által annyi-ből nem engedhettem, ne talán valami elárulásra adnának okot.

Mig a' tejszinű 's csillogó frankokat rongyolt zsebeimbe, talismánomat pedig nyakkendőm egyik szegletébe iparkodtam eltakarni, alig vevém észre, hogy már Lapalisse város első házai soránál mendegélénk, hol egy varga-műhely tünt szemembe, mellynek ajtaja körül számtalan eladó cipők és saruk függének. Ezen pillanatban eszembe jut, hogy talpatlan csizma-száraim helyett igen jó volna az itt künn függő sarukból egy párt a' tarka ruhás lányka ajándékából vásárolni. — Ezt megfontolni, és az őrség parancsnokát megkérni — hogy egyikét perczenetet engedne a' vásárlásra — egy volt. — Bemenék tehát egy órnek kíséretében a' varga műhelyébe, hol bámulatomra annak tulajdonosa rosz dialectusú német nyelven szólit meg, 's tudtomra adja, hogy ő ausztriai származású, és azért a' kiválasztandó sarut nekem sokkal olcsóbbban adja mint másnak. Nem is kellett a' fél-földimnek három franknál többet fizetni a' legalább kétszáz szeggel kiverett talpú saruért.

Nagy köszönetem melletti kérdésemre — ha nem tudna-e franczia írást olvasni — azt felelé, hogy valami keveset már tanult volna. Ki örült e' feleletnek jobban, mint én? Azonnal kiburkolám nyakkendőm szegletéből talismánomat, 's azon kérésem mellett, mondaná-meg, mit foglal magában ezen pár rend, vigyázva kezébe adtam: „Si vous venez dans le departement de la Creuse, nous nous verrons“!

A. D.

Ez, szól a' német sógor, ezt teszi: „ha kegyed Creuse megyébe jó, látjuk egymást!“ — Ismétlett kérdésemre — ha valljon nem tudná-e, valljon mi azon megyébe mennék-e — kíséromhez for-

dulván, tőle csak annyi bizonyost tanulhatott-ki, hogy azon megye innét még vagy nyolcz napi járás, 's mint neki az őr mondá, mi csak Moulins városába vezettetünk, hol további elrendeltetésünket az ott lakozó hadi biztos által megértendjük.

Igy levén a' dolog utunkat többi társaink után folytattuk. — Csak egy gondolat fogá-el szívemet: tudni illik: „ha kegyed Creuse megyébe jő, látjuk egymást.“ — Szüntelen arra kéréim az Istent, hogy engem azon megyébe vezéreljen, hol majd városról városra, faluról falura, házról házrajárván, eltökélém magamban tarka ruhás szökémnek felkeresését.

Illy tervek között bútól bánattól lepetve valahára elérénk Moulinsbe, hogy ott vagy a' kedvező vagy a' szomorító itéletet megértsük, kinek 's hol jutand a' sorstól rendelendő helye és további kenyerere: mivel csak eddig 's nem tovább adatott a' kormánytól napi díj, ezentul már mindegyikünknek magának kellett magáról gondoskodni, és keresni kenyerét.

Moulinsból egy napi pihenés után őreinktől utra inteténk. Elindulván tisztességes lakhelyünkből, a' folyón épült kőhid előtt sorban állittatánk, hova kis időtöltés után láttuk közelitni azon agg hadi biztost, kinek kezébe sorsunk elrendelése volt. Ez emberei által mindnyájunkat öt felekezetre osztata, 's csudálkozásának nem kevés jeleit adá, hogy a' papiroson több mint 200 embernek érkezte volna följegyezve, előtte pedig alig állana nyolczvan. — Elhiszem kedves öcsém! — mert a' hadi foglyok számát nyomorúság, inség, és a' kórházakban hátramaradás annyira össze olvasztá, hogy ámbar a' hivatalos iromány szerint 200-ra menne is számuk, de Moulinsbe csak azok érhettek, kik erős egészséggel birtak, 's ezek alig voltak 70-en.

Meglevén csoportonként az öt részre, az az: annyi megyére felosztás, minden osztályhoz egy-egy ősz-szakálú, béke-kenyeren élő, 's rozsdás fegyvert viselő agg katona állittaték vezérül, 's neveink irományban adattak által; nekünk pedig szavok fogadása ajáltatott. Megesvén ez is, a' hadi biztos nehány elég roszul hangzó német szóval tudtunkra adá, hogy bajtársainktól bucsút vennénk, mert minden osztály más és más részére menend az országnak. Ez alig történt-meg, midőn a' hadi biztos szerencsés utat kívánva vissza tért a' városba, mi pedig a' hid végén a' világnak öt része felé vettük utunkat.

Az első nap elmultával, midőn ősz vezérünk jó magunk viseletéről, 's — mint agg katona iránt illet — egyenes szívünkről meggyőződött volna, beszédbe eredvén töré velünk — a' hogy leheté — a' német nyelvet, és a' világnak minden részein tartott csatákban rész-

vételeivel mulata minket. — Én főkép, ki egy keveset olaszul is gagyogtam, hamar megnyerém hajlandóságát; — minél fogva neki bátorodva kéré, mondaná-meg, mellyik tartományba lenne parancsa minket vezérleni? — „A' creuseibe“ adott felelet hallása, kevésben mult, hogy lábaimról le nem sujtott. — Csak hamar új élet fogá-el lankadt tagaimat, áldván a' mennyek urát, hogy szerencsésb vagyok Mojzesnél, ki az ígért Kanaán földjét nem láthatá; engem pedig a' sors egyenesen azon földre vezete, hol valósulni reménylém terveimet. Az öregnek szavai zengének szünetlen füleimben, 's nem egyszer dörögven szívem teljes örömeiben: „talán látjuk egymást“ békével folytatám utamat.

Elérénk végre Creuse megye Gueret nevű fővárosába, hol a' bizonyos napra leendő érkezésünk azért adatott minden város 's falubeliek tudtára, hogy a' nép szükét általunk kipótolhassák, 's kiki magának azon hadi foglyokból, kik e' megyébe rendeltettek, szükségéhez képest választhasson, azon feltétel alatt mindazáltal, hogy tisztességes öltözet és élelem mellett napi díj fejében mindenkinek hat sou-t tartozik fizetni.

Ki hova 's kihez jutott közülünk ide nem tartozván, elég, hogy én a' fő várostól két órányira egy vagyonos uri házhoz vetődtem, hol meglehetősen folytak dolgaim, míg a' kiállott nyomorúság 's kedves honom utáni vágyásom súlyos betegségbe ejtének. — Akkor tudtam még csak, mit tesz magára hagyottnak lenni, midőn őt körülem állókkal se beszélni, se kinaimat közleni, de jótéteményeiket se valék képes másként megköszönni, mint bágyadt fejem 's kezeim hajtásával, csak szívemben érezvén a' hálát.

Majd csaknem egy álló évig tartó betegségem lefolyta alatt, homályos szemekkel gyakran vevék észre egy nem a' háziakhoz tartozónak látszó lényt szorgalmatosan forgolódni beteg ágyam körül; arcz-vonatai, test-állása, 's minden mozdulatai olly hasonlók voltak azon tarka ruhás szökééhez, kinek eleven képe élt szívemben, hogy csak a' francia nyelvben járatlanságom tartóztathata tőle nem kérdenem, valljon ő volna-e vagy sem.

Történt azonban egyszer, midőn bágyadt tagaimat Morpheus ölébe fektetém, hogy a' nagy gonddal takargatott talismán árulómmá lett. — Álmomból felébredésem után olasz nyelven maga megvallá azon jó lélek, ki velem olly sok jót tett, hogy azon iromány, melly nyak-kendőmbe burkolva volt, és most általa megtaláltatott, az ő tulajdon keze írása volna; melly szavaira én megragadván kezét, magamon kívül ragadó örömemben kilétéről 's lakásáról tett kérdéseimre válaszolá, hogy ő árva 's a' házi urnak, az én jótévőnek, unoka-huga, kinek látogatására az innét fél órányira lakó

nagybátyjától sokszor ide jönne, 's őt Albertinának hívják. Chamberyben is az említett nagybátyával vala azon özvegy generalisnének mint közelről atyjafijának látogatására; — különben pedig szívből örvendene, hogy a' sors unoka-bátyja házához vezérlett; bizonyossá tett egyszersmind hajlandóságáról, és hogy lennék gond nélkül, mert közttek szükségeit miben sem fognék szenvedni. — Erre jótékony kezeit reszkető ajakimhoz szoritván csókokat halmozék, és örömkönyök záporával áztatám azokat; hálát adék egy uttal Istenemnek, 's ő utána Albertinának életem megtartásáért.

Mint folytak dolgaim ezental, 's mennyi szorgalom fordított egészségem helyre hozására, illy áldott teremtmény körében — magad gondolhat'd kedves öcsém! Mert jobb orvost Albertinánál nem rendelhetett nekem a' teremtő. — Napról napra erősödének tagaim, 's néhány hét mulva már kedves Tinnám nagybátyja házánál meglátogathatám, hol egyenes 's nyílt szívű fogadtatásomkor gyakorta felsohajték: „be kár, hogy ezen jó emberek nem Magyarok!“

Azonban a' gyakor látogatásoknak, — mellyek alkalmával Tinnám jó szívet elégségesen kiismerém — mi lett vége? — Hogy elő-adásom rövid legyen — felgyógyulásom után fél év mulva — Tinnám hitesem lett, 's ő volt, ki elérteté velem földi boldogságomnak legfőbb pontját.

De valamint az ember gyéren elégszik-meg vélt boldogságával, mellyet az isteni gondviselés reá mérni látszik: ugy én is kedves honom iránt vonzó szeretetem tüzetől, mellyet napról napra nevedetni érzék keblemben, ingereltetve eltökélém magamban, hogy itt lelt földi boldogságom koronájának dicső fényét csak kedves honom földjén akarom szeretett Tinnám oldalánál elnyerni. — Azért minekutána ezen érdekes tervet hitesemmel (ki fogadást tett, hogy engemet, ha bár a' világ széléig is követend) és atyjafijaival közlöttem volna, — megáldván azon földet, melly boldogságomra utat nyitott, 's végbucstú vevén Tinnám atyjafijaitól elindulánk a' nagy utra, magunkkal vivén többi között azon tarka ruhát is, mellyben ismerni tanultam hitesemet. Ez honomba érkezésünk óta házunknál ereklje gyanánt tartatott.

Nénéd, ki már most a' kolosvári káposztát nem csak enni, de más magyar gyomornak való étkeket is tud főzni, a' tarka ruha szétfejtéséhez már számtalanszor neki szegezte óllóját; kéréseimre azonban mind ekkoráig megkímélé: — de ezen kis árva leányka felruházására, boldog házasságunknak 25-ik évében, már csak engedtem akarátjának. — És így azon tarka ruhából vált ezen ártatlan leánykának innepi öltözete, mit ön szemeiddel láthatsz. Ez tehát kedves öcsém! a' tarka ruhának kalandja!

Igy végzé bátyám elbeszélését, én pedig eltökélém magamban, hogy Pestre vissza jövevelemmel e' tarka ruha történetét a' divatos ifjában megkívántató 12 újságok egyike gyanánt nemcsak honom szépeivel, hanem feleimmel is közleni fogom, nekik is szívből kívánván, hogy a' sors, ha bár nem tarka ruhás de olly áldott nőt rendeljen, mint kedves bátyámnak.

Többnyire pedig mind kedves nénikémtől, mind szeretett bátyámtól, kiknek honi Regélőnk kétség kívül kezeikbe jő, bocsánatot reménylek, hogy a' „tarka ruha“ történetét, mint szerelmes kalandjokat, felfedezni merészeltém.

M. — Béla.

TERMÉSZET-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Rendkívüli jelenetek. (Végzet.)

Azon nagy hévség, melly Bécsben aug. 19-ikén 1800-ban beállott, olly rendkívüli nagy volt, hogy mind azon meteorologi vizsgálatok közt, mellyek sok esztendő óta a' cs. kir. csillagász-tornyon tétettek, mint egyetlen egy jelen-meg a' maga nemében. A' készüllet ehhez éppen nem történt számos megelőző meleg nap által; igen mérséklett levén valamint az egész julius (két napot kivéve, mikor a' reaumuri hévmérő $26\frac{1}{2}$ gradust mutatott) ugy augustus hónap első napjai is, 's még 8-ikán délutáni 3 óraker a' thermometrum (melly naptájban rendszerint a' legnagyobb hévség szokott beállani) nem szállott magosbra $14\frac{1}{2}$ foknál. Azonban ezen naptól kezdve 11-ikig a' melegség minden nap két, 's 11-től 15-ikig naponként egy egész gradussal nevededett, 's a' hévmérő aug. 16-ikán délutáni 3 óraker $26\frac{1}{2}$, 's 4 óra körül 27 fokra szállott-fel. Következő nap leszállott ugyan a' kéneső $24\frac{1}{3}$ gradusra; azonban 18-ikán az $27\frac{1}{2}$ volt, aug. 19-ikén pedig délutáni 3 óraker $28\frac{1}{3}$'s 4 óraker $28\frac{1}{2}$ fokon állott (az árnyékban). Ezen nap közben setét felhők mutatkoztak ugyan a' horizonon, 's menydörgés is hallatszott; melly azonban csak hamar távozott, 's a' várt hatást nem eszközölé, hogy általa meghüljön a' levegő. Következő nap ismét $26\frac{1}{2}$ fokra szállott-fel a' hévmérő. — Azon körülmény, hogy ezen naptájban teljes tiszta égnél csaknem tökéletes légcsend uralkodott, melly csak ollykor igen gyenge szél által, melly fujni kezdé, szakasztatott félbe, ezen a' nélkül is már igen magos fokát a' hévségnek még érezhetőbbé 's türhetlenebbé tevék. — A' meteorologia egész történetében nem lehet találni a' melegségnek olly fokát feljegyezve, melly augustus 19-ikével 1800-ban összehasonlítható lett volna. Nevezetes volt ugyan az 1797-ben, midőn a' hévmérő két izben, t. i. jul. 31-ikén 's aug. 19-ikén $27\frac{1}{2}$ fokra felszállott, 's még nevezetesb ennél a' julius 17-iki 1782-ben, mikor az 28 fokra emelkedett; ellenben az 1800-iki az elsőt egy egészszel, az utósót pedig fél gradussal meghaladá.

Alig mutatkozott a' selmeczi völgyek 's hegyek közt 1798-ban az életet kölcsönző mosolygó tavasz, midőn egyszerre junius 21-kén éles hideg éjszakai szél emelkedett, melly felhőket hajta-össze, 's rendkívüli

hófergeteggé vált. Rövid idő múlva magosabban feküdt a' hó egy arasznyinál, 's éltétől megfoszta számos gyapjas állatot a' legelőken. A' hideg olly kemény volt, hogy néhány ló a' mély völgyekben megmerevedett. Néhány óra múlva azonban ismét kitisztult az ég; a' viz patakokban folyt le a' hegyi folyókba, 's a' bányamivelésnek nagy hasznára szolgált. — Neszmélyben is (Komárom vármegyében) nagy zápor után éjjel junius 22-dikéről 23-ikra 1798-ban annyira havazott, hogy többek között Szóny mezővárosban 6 darab marha fagyott-meg a' pásztorral együtt, ki azonban még is életbe vezetett vissza. — Julius 16-ikán 1795-ben reggel 3 órakor akkép kezdte hullni a' hó cseh országban Chotewin uradalomban, hogy fél óra alatt minden házfedél 's a' föld hóval boritva voltak. Azonban 4 óra felé a' hó ismét elolvadt 's eltűnt. Ugyan ez történt Zeltsch uradalomban is. A' hó jó hüvelyknyi magosan feküdt. Azon emberek, kik Neubistritz, Landstein, Königsegg 's tb. hegytájékokból jöttek, azt bizonyíták, hogy 16—17— és 18-ikán valóban fagyott. A' hidegség olly kemény volt, hogy a' földművesek mezitláb nem végezheték foglalatosságaikat, hanem csizmát kelle felhuzniok.

Augustus 14-ikén 1800-ban, stajer országban a' kis Schekelberg erdeiben Grätz mellett erdei tűz támadt, melly néhány ezer vágott 's vágatlan öl-fát hamuvá tett, 's ez által igen nagy kárt okozott. Grätzből látták a' füstöt néhány napig emelkedni, 's a' lángokat a' hegy csucsain fellobbanni. Még augustus végével is a' völgytorkokban avagy szorulatokban parázslott a' tűz.

Novák Daniel.

K Ü L Ö N F É L E.

Példa hatalma. Midőn a' Duna áradása Bécsnek egyik külvárosát igen nagy veszélylyel fenyegetné, és a' folyam hátán zajgó jég 's fa azokat is vissza ijeszté, kik a' szerencsétleneken segíteni igyekeztek, Lotharingi I-ső Ferencz császár (meghalt 1756-ban) megindulván az inségben szenvedők sorsán e' szókkal ugrék egy csónakba: „Reménylem, hogy példámat követendik, ha látják, hogy én vagyok a' vezető.“ Ezen kegyes és jótevő fejdelem példája mindenkit követésre buzdíta, 's a' szerencsétlenek megszabadítottak.

Z. Leopoldina.

Furcsa tilalom. Ejszaki Skótziaában valamely haszonbérló, kinek igen jeles répaföldjei gyakorta meglóptak, nagy darab földet vetett-be az ut mellett répájival „a' közönség hasznára“ 's mellé egy táblát tétetett ezen felirással: „Kérettetik mindenki, hogy csak ezen telekről lopjon.“ — Egy másik haszonbérló, kinek ugyan azon sorsa volt, hasonló táblán arra kéré a' közönséget, hogy legalább előbb csak egy sort tépjenek-ki egészen, mi előtt a' másikat megkezdik.

Nevezetességek. Homer, hogy élhessen, koldulni kénytelenítettett. — Ca moens Madrid utszájiban mint aggastyán alamizsnát kért. — Ama hires német tudós Heine — de nem a' most élő humoristicus — legnagyobb részint burgonyával táplálta életét. — Ha Voltaire nem lett volna, Marmontelnak éhen kell vala elveszni. — Rousseau egykor kóta-másolásból tengette magát. Colletet, Boileau szerint, ki maga se volt gazdag, egy sonettjának jövedelméből várta élelmét. — Cervantes a' szó teljes értelmében éhhez halt-meg.

Gibbon és Voltaire. Ama híres angol történet-író Gibbon egykor Ferneybe jött, hogy Voltaire-t láthassa, midőn ez éppen legroszabb szeszélyben volt, 's az Angolokat szüntelen ócsárlotta, kiket közönségesen nem embereknek hanem csak automatoknak mondott. Azért szorgalmasan kikerült minden britt szemet, 's Gibbon kénytelen volt a vár kertészét pénzzel megvesztegetni, hogy ez Voltaire-nak kedvencz lovát az istálóból szabadon bocsássa az udvarra. Ez valóban nyújtott is alkalmat, hogy Gibbon Voltaire-t láthatta. Midőn Voltaire a csint észrevenné, imigy kiálta a kertészhez: „Demande lui vingt sous pour avoir vu la bête!“ mire Gibbon kétszer annyit fizetvén felel: „Én még egyszer ohajtnám látni a' marhát.“

J E L E S M O N D Á S.

Megoszlott szív.

Nem jó madár az, melly párját A' mi ketté török, szakad,
Elfelejtve kábán áll Jó egészset nem tehet;
Más madárnak, ámbár szebb 's jobb A' több részre sovárgó szív
Énekesnek, szavánál. Igazán hiv nem lehet.

Kisfaludy Sánd. után S. Sarolta.

É l e t.

Mi szép az élet, 's ó melly isteni,
Midőn arany reményit osztogatja.

Bártfay után. K. Maria.

Gnomák. Ki nagyot maga mellett nem szenvedhet, ön maga, kicsiny.
Mi a' szó szoros értelmében az igazságot nem szeretjük, 's még is akarunk ellen tiszteljük az igazat.

Kotzebue után Z. Leopoldina.

A' körülállások ismertetnek-meg minket másokkal, és még inkább magunkkal.

Az ember nyugton lehet hibáji miatt, ha ereje van azokat megval-
lani. Rochefoucauld.

Rendszabályok a' társas élet tárából. Némellyember
ollyan, mint a' tekenős béka: habár megvetéssel és gunynyal megrakott
kocsi meg is rajta keresztül, nem érzi azt.

Légy a' világon mindenre elszánva. A' szerencse soha sem emeli
annyira kedvenczét, hogy a' legközelebbi pillanatban többet ne ragad-
hatna-el tőle, mint a' mivel tetézte. Udvary.

K é r d ő r e j t v é n y.

1) Mellyik halban szokta az ember némelly drágább eszközeit tartani?

Ba. Váczeról.

2) F. mezei gazda két fijának G-nek és M-nek egy hordó bort hagyott testa-
mentumban. A' hordó 8 akós levén mindenik fűt négy-négy akó illetve. De a'
fiúknak csak két üres hordójok 's ezeknek is egyike 5 másika 3 akós, és semmi
más mérő edényök nem volt, mellyel a' 8 akó bort egyirányt feltudták volna osz-
tani. G. pedig, az öregbik fiú csupán ama két üres edénynyel kívánta az osz-
tályt tenni magok közt. Kérdés, hogyan osztották-fel azokkal?

Turáról -l -s.

Előbbi rejtvény: 1) Fonál. — 2) Eger. — 3) Vén.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner - Károlyi, uri utsza 612.